

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

***XVII Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих
учених***

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ»**

17 травня 2024 року

м. Рівне

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

та молодих учених. Рівне: РВВ РДГУ. 2024. 131 с.

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА

МОЛОДИХ: Матеріали XVII Міжнародної

науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти

Організаційний комітет:

Павелків Роман Володимирович – доктор психол. наук, проф.; – голова оргкомітету;

Дейнега Олександр Вікторович – доктор екон. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

Сачук Роман Миколайович – доктор вет. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор техн. наук, проф.;

Сойчук Руслана Леонідівна – доктор пед. наук, проф.;

Войтович Ігор Станіславович – доктор пед. наук, проф.;

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор екон. наук, проф.;

Павелків Віталій Романович – доктор психол. наук, проф.;

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культ., проф.;

Грицай Наталія Богданівна – доктор пед. наук, проф.;

Михальчук Роман Юрійович – канд. іст. наук, проф.;

Гамза Анна Володимирівна – канд. пед. наук, доц.;

Красильников Андрій Сергійович – Голова студентської ради РДГУ, здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Ковальова Ілона Василівна – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;

Масовець Богдан Петрович – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;

Павелко Дмитро Ростиславович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Стасюк Микола Павлович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Козяр Владислав Романович – здобувач вищої освіти I курсу Інституту мистецтв.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 30.05.2024 р.).

4. Емпатія – здатність розуміти емоції людей, що тебе оточують, а також співпереживати іншим людям. Люди, у яких почуття емпатії розвинене краще, є чутливими навіть до найменших соціальних сигналів, які вказують, чого хочуть або потребують інші.

5. Соціальні навички – здатність вибудовувати стосунки з людьми та спрямовувати їхню поведінку в бажаному напрямі [2].

Теорія емоційного інтелекту спростовує одну з головних ідей ХХ ст. про те, що для успіху немає місця емоціям на роботі. Д. Гоулман доводить, що найбільш успішні у своїй діяльності ті люди, які вмело поєднують розум і почуття. Саме люди з високим емоційним інтелектом швидше ухвалюють рішення, ефективніше діють у критичних ситуаціях, краще керують своїми підлеглими, що, відповідно, сприяє їхньому кар'єрному зростанню [2].

Сучасна психологія інтерпретує під поняттям емоційного інтелекту вміння та навички людини розуміти емоції один одного, контролювати їх, та розбиратися в почуттях людей в міжособистісних відносинах.

У статті «Вплив біологічних факторів на розвиток емоційного інтелекту» Л. Майстренко зазначає, що «психологи розрізняють різні можливості розвитку ЕІ. Одні (Дж. Меєр) вважають, що підвищити рівень емоційного інтелекту неможливо, бо ЕІ відносно стійка здатність. Інші (Д. Гоулман), дотримуються точки зору, що ЕІ можна і треба розвивати. Підтвердженням цієї точки зору є той факт, що нервові шляхи мозку продовжують розвиватися аж до середини людського життя, тому розвиток емоційних можливостей може продовжуватися від трьох до двадцяти років. Прихильники розвитку емоційного інтелекту стверджують, що в школі потрібно проводити спеціальне навчання, спрямоване на розвиток емоційної компетентності. Така «емоційна освіта» може здійснюватися як через пряме навчання, так і через створення певного психологічного клімату притягнення учнів, вчителів і батьків до спільної діяльності. Як показав аналіз, така робота благодатно впливає на психічне здоров'я і вже проводиться в українських школах, бо позитивні емоції несуть дитині радість, а негативні пригнічують» [4, с. 11].

Висновки:

Отже, сучасна психологічна наука вже з кінця ХХ ст., демонструє доволі високий рівень зацікавленості проблемою розвитку емоційного інтелекту в суспільстві загалом і українському зокрема і перебуває у фазі активного розвитку, постійно доповнюються, впроваджуються нові методики його вимірювання; з'являється ряд наукових праць з означеної тематики, що засвідчує високий рівень затребуваності в суспільстві Розвинений емоційний інтелект є одним із ключових факторів формування професійної компетентності фахівців, оскільки у майбутніх спеціалістів має бути добре розвинена здатність до розуміння власних емоцій, причин їх появи та вміння ними керувати. Така людина здатна розуміти й емоції інших, адекватно на них реагувати та взаємодіяти з оточенням, зокрема в робочому колективі й користуватися повагою колег, викладачів, учнів тощо.

Список використаної літератури:

1. Борисенко К. Сутність поняття «емоційний інтелект» у психологопедагогічній літературі. Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки. 2021. № 1(1). С. 83–90.
2. Гоулман Д. Емоційний інтелект / пер з англ. С.-Л. Гумецької. Харків : Віват, 2020. 512 с.
3. Рамки розуму. Говард Гарднер; пер. з англ. А. Свиридової. Вільямс, 2018. 512 с.
4. Розвиток емоційного інтелекту в закладі загальної середньої С12 освіти / автор-укладач Г. І. Савонова. Лисичанськ, 2021. 70 с.
5. Харківська А. Формування емоційного інтелекту у майбутніх фахівців соціальної сфери. Електронний ресурс: <https://journal.khnnra.edu.ua/index.php/njKhNA/article/download/137/93/>

СЕКЦІЯ ІІІ. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ФАСЦІОЛЬОЗНОЇ ІНВАЗІЇ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ В ЗОНІ ПОЛІССЯ

Рудь Олег – канд. вет. наук, доцент кафедри біології, здоров'я людини та фізичної терапії
Рівненський державний гуманітарний університет

Гельмінтози – досить розповсюджені захворювання сільськогосподарських тварин. В сучасних умовах ведення тваринництва проблема гельмінтозів залишається невирішеною і більшість господарств зазнає через них відчутних збитків. Із чисельних гельмінтозів сільськогосподарських тварин найбільш згубним є фасціольоз.

Хвороба була відома ще за часів глибокої давнини. Про неї знали древні єгиптяни і римляни. Німецький вчений Лейкарт (Leuekart, 1882) та англієць Томас (Thomas, 1883) майже одночасно вивчили життєвий цикл *F. hepatica*. Учень Лейкарта Лутц (Lutz) в Бразилії виявив на траві адолескарії, при згодовуванні яких тваринам, йому вдалося заразити їх фасціолами. Маючи велике коло господарів, збудник фасціольозу розповсюджений досить широко, вражаючи тварин багатьох країн і континентів. Дуже висока ступінь ураження тварин фасціольозами відмічена в Ефіопії, Кенії, Нігерії, Того, ПАР, на Мадагаскарі.

Так як збудник фасціольозу є космополітом, то крім країн Азії та Африки, він також набув широкого поширення в Австралії, Америці та Європі. І на території України одним з найбільш поширених гельмінтозів є фасціольоз. Особливе розповсюдження він має в зоні Полісся. В окремі роки, коли опади значно переважають над випаровуванням в Західному Поліссі УРСР реєструвалася гостра форма фасціольозу. За даними А.І. Меремінського, гострий фасціольоз, вперше був зареєстрований в Рівненській області в першій декаді жовтня 1955 року, в деяких господарствах захворювання почалось пізніше – в кінці жовтня – на початку листопада [4, С. 32].

Встановлено, що збудниками фасціольозу є гельмінти двох видів: *Fasciola hepatica* (фасціола звичайна) та *F.gigantica* (фасціола гігантська) із родини Fasciolidae, під Fasciolata, клас Trematoda, тип Planhelminthes.

Фасціоли біогельмінти. Розвиток їх проходить за участі двох живителів – дефінітивного та проміжного. Дефінітивним живителем можуть бути тварини більше 40 видів (вівці, кози, ВРХ, зебу, буйволи, зебри, джейрани, тури, архари, мули, осли, зайці, кролі, білки, суслики, нутрії, морські свинки, криси, миші, собаки, кішки та інші). Як вже вище зазначалось, хворіє на фасціольоз і людина.

Проміжним господарем фасціол є прісноводні молюски різних видів: малий ставковик – *Limneacunculata*, *L. palustris*, *L. stagnalis*, *L. limosa*, *Radixovata*, *R. pereger*, а проміжним господарем *F. gigantica* є вушководний ставковик – *Limnea auricularia*. Весь цикл розвитку фасціоли охоплює 4 стадії: розвиток яєць у зовнішньому середовищі (ембріогенез), розвиток личинкової стадії у проміжному живителі – прісноводному молюскові (партеногенез), інцистування церкарій фасціол в зовнішньому середовищі і перетворення їх в адолескарія (цистогонія) та розвиток паразита в організмі дефінітивного живителя до статевої зрілості (маритогонія).

Фасціоли паразитуючи в жовчних ходах печінки виділяють велику кількість яєць (одна фасціола в середньому до 19 тис. яєць). Разом із жовчю через загальну жовчну протоку яйця фасціол попадають у дванадцятипалу кишку, а потім у зовнішнє середовище. Для дальшого розвитку яєць потрібні тепло, відповідна температура та вологість. При температурі 20-30°C яйця швидко розвиваються. Їх розвиток закінчується через 10-12 днів, температура нижче 10-12°C зупиняє розвиток яєць, але він продовжується при підвищенні температури. Температура вище 35-40°C та нижча за 5-6°C вбиває яйця [1, с. 44].

В темноті яйця розвиваються швидше, але мірацидій з яйця не виходить. Тривалість ембріогонії в залежності від сезону, кліматичних умов значно варіює від 2-3 тижнів до 2-3 місяців. За сприятливих умов через 2-3 тижні в яйці розвивається мірацидій – це личинка 0,15 мм довжини, подовженої форми. На передньому кінці тіла знаходиться рухливий м'язевий хоботок і залозисті клітини, секрет яких сприяє проникненню мірацидів в проміжного господаря. Мірацидій, що вилупився із яйця має властивий йому енергійний рух по прямій аж до зустрічі з молюсками. Тіло мірацидів покрите війками, за допомогою яких мірацидів активно рухається у воді. Тривалість життя мірацидів декілька годин, максимум 2-3 дні. Час проникнення мірацидів в тіло молюска складає від 20 хв. до 1–1,5 год.

Інвазійність мірацидів має пряму залежність від їх рухової активності, обумовленою віком. Мірациди що лише вилупились дуже активно нападають на молюска. Через 2-3 год. проникна активність мірацидів послаблюється і вони повільно плавають біля молюска, поки деякі з них щільно не прикріпляться до тканин і не почнуть проникати в тіло господаря. Через 3-7 год. більшість мірацидів втрачають свою здатність проникати, потім стають зовсім неактивними, хоча і живими (додатки).

Потрапивши в тіло малого ставковика мірацидів скидає війки, мігрує у внутрішні органи, переважно в печінку, набуває веретеноподібної форми і через декілька годин стає материнською спороцистою. Спороцисти мають кілька зародкових елементів і шляхом безстатевого розвитку дають початок наступному поколінню - редіям. У редій добре виражена ротова присоска, глотка і заокруглена кишечна трубка. Порожнина тіла заповнена зародковими клітинами, з яких виходять церкарії. Церкарії можна виявити в редіях 24-денного віку. Із молюска церкарії виходять в зовнішнє середовище [3, с. 26].

З одного молюска виходять сотні церкарій. З моменту проникнення мірацидів в молюска до утворення церкарій проходить 2-3 міс. За оптимальної температури води церкарії покидають тіло молюска кожної доби. Після інтенсивного їх виходу настає спад, а потім знову спостерігається збільшення кількості церкарій, що виходять. При виході із молюска в водне середовище церкарії деякий час вільно плавають, а потім прикріплюються до будь-якого твердого предмету (стебло, листя), або залишаються на поверхні води і інцистуються. Н.В.Демидов пише, що цистогонія триває в середньому 30-40 хв. Церкарій покритий цистою називається адолескарієм. В середині цисти адолескарій може вільно рухатися. За даними В.В.Горохова за умов м'якої зими зі значним шаром покриву снігу та теплої осені, яка їй передувала, адолескарії можуть і перезимувувати та бути інвазійними до кінця червня. У воді адолескарій зберігає свою життєздатність до 1 року, в сні – до 5 місяців, а в силосі до місяця. Під дією прямих сонячних променів вони швидко гинуть.

Тварини заражаються фасціольозом при поїданні рослин, скошеної трави або свіжого сіна інвазованих адолескаріями, при водопій з неблагополучних щодо фасціольозу водойм. Відмічено випадки внутрішньоутробного зараження фасціольозом. В кишечнику дефінітивних господарів, а саме в його тонкому відділі, оболонка адолескарія розпадається і юні фасціоли попадають в жовчні протоки печінки двома шляхами.

Перший – через стінку кишечника в черевну порожнину, а потім через капсулу в паренхіму печінки, де розвиваються декілька тижнів. Протягом 30-45 днів молоді фасціоли малорухливі і викликають незначні ускладнення в паренхімі печінки. По завершенні цього терміну починається міграція нестатевозрілих фасціол в жовчні протоки печінки, яка триває три тижні (з 38-го по 60-й дні після зараження). Одночасна міграція великої кількості фасціол викликає сильне ушкодження паренхіми печінки, що клінічно проявляється гострим перебігом фасціольозу, характерною ознакою якого є гострий травматичний гепатит [2, с. 17].

Другий шлях – гематогенний: через кишечні вени та воротну вену у жовчні протоки печінки. Від моменту попадання адолескарія в організм дефінітивного господаря до розвитку статевозрілої стадії проходить від 2,5 до 4 місяців. В печінці дефінітивного господаря фасціоли живуть декілька років до 8 і більше.

Малий ставковик - типовий амфібіонт, здатний зберігати деякий час свою життєдіяльність без води. В поширенні фасціольозу основну роль грають молюски генерації поточного року. Весною спостерігають мінімальну інвазованість малого ставковика; в серпні-вересні настає пік інвазованості молюсків (100% в окремих біотопах Полісся України). Вихід зрілих церкарій із молюсків в залежності від кліматичних умов року в поліських районах України починається із середини липня до середини серпня; в лісостепових – з початку липня до початку серпня. Як раз в цей період відмічаються перші випадки інвазування тварин фасціолами. Однак основне інвазування тварин відбувається в останні місяці пасовищного сезону, коли на пасовищах накопичується велика кількість адолескарій фасціол.

Про зараження тварин в другій половині пасовищного сезону свідчать дані гельмінтовооскопічних досліджень овець та великої рогатої худоби в умовах Рівненської, Волинської та Житомирської областей за ряд років. Починаючи

з жовтня, фасціольозна інвазія поступово наростає, досягаючи максимуму у овець в січні, а у великої рогатої худоби – в лютому [4, с. 32].

Перші випадки захворювань тварин на фасціольоз реєструють у серпні (гострий перебіг). Хронічний фасціольоз, в зв'язку з тривалим терміном життя фасціол в організмі тварин, реєструють в різні періоди року, однак масове захворювання спостерігається в грудні – березні. З віком тварин екстенсивність і інтенсивність фасціольозної інвазії збільшується, однак бувають випадки коли у молодняка вона буває значно вищою, ніж у дорослих тварин.

В зв'язку з тим, що в організмі інвазованої тварини статевозрілої стадії фасціоли досягають за 2,5–4 місяці, яйця паразита можна виявити у фекаліях тварин в кінці осені, а масова їх поява спостерігається в грудні – січні. Яйця фасціол дуже чутливі до високих та низьких температур, висихання, гниття.

Висновки. Фасціольоз великої рогатої худоби реєструється у двох природно-географічних зонах Рівненської області – зоні Полісся і зоні Лісостепу. Показник екстенсивності фасціольозної інвазії великої рогатої худоби в області становив 11,85%, в зоні Полісся – 14,3, а в лісостеповій зоні – 8,4. За період 2009 – 2023 рр. спостерігається динамічне збільшення показника екстенсивності серед тварин лісостепової зони та тенденція до зростання цього показника у обох регіонах області.

Збудником фасціольозу великої рогатої худоби у Рівненській області є трематода фасціола звичайна – *Fasciola hepatica*, проміжними живителями – прісноводні молюски виду *Limnea truncatula* та *L. palustris*. Основна роль у поширенні фасціольозу великої рогатої худоби належить *L. truncatula* показник екстенсивності інвазування якого личинковими формами фасціоли в травні-червні 2022 року становить 27,55%.

Список використаних джерел:

- 1.Березовський А.В. Особливості терапії фасціольозу у жуйних.//Ветеринарна медицина України.-2000.-№1.-С.44-45.
- 2.Дахно І.С. Імуноморфологічні зміни в брижових лімфатичних вузлах при фасціольозі корів.// Вет. мед. України.-2000.-№11.-С.17-18.
- 3.Дахно І.С. Вплив вермітану та L-аргініну на імунологічні показники крові корів при фасціольозно-дикрощелюзній інвазії // Вісн. Полтав. держ. с.-г. ін-ту.-2000.-№2-С.26-28.
- 4.Довгій Ю.Ю., Березовський А.В., Галат В.Ф., Ваховський І.Л. Епізоотична ситуація та основи профілактики фасціольозу у жуйних на Поліссі // Вет. мед.України.-2001.-№ 7.-С.32-33.

ІНФЕКЦІЙНІ ЗАХВОРЮВАННЯ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ЛЮДИНИ

Ірина Трохимчук к.пед.н., доцент, доцент кафедри біології, здоров'я людини та фізичної терапії;
Софія Стецюк, здобувач вищої освіти ОС «Магістр», 5 курс спеціальність 091Біологія та біохімія;
Рівненський державний гуманітарний університет

Проблема інфекційних захворювань нервової системи є однією з найбільш актуальних у сучасній медицині. Протягом кількох останніх років в Україні спостерігається невпинне зростання частоти інфекційних уражень центральної і периферичної нервової системи, що відбувається на тлі погіршення екологічної та економічної ситуації в цілому. Вірусні енцефаліти і менінгоенцефаліти не тільки є життєзагрожуючими станами, але і мають важливе соціальне значення, тому що позначаються на подальшому розвитку організму і його соціальній адаптації. У структурі інфекційних захворювань нервової системи вірусні енцефаліти і менінгоенцефаліти складають 25-38%. [1] Більшість з них характеризуються важким перебігом, високою ймовірністю розвитку важкого резидуального ураження ЦНС і значною летальністю. У першу чергу це відноситься до герпетичного й арбовірусного енцефалітів, при яких летальність досягає 70 %.[2, 3]

Нейроінфекції (англ. Neuroinfections, також інфекції центральної нервової системи англ. Central Nervous System Infections) — медичний термін, загальна назва інфекційних захворювань, які спричинюють бактерії, віруси, патогенні гриби, найпростіші та пріони. Нейроінфекції або інфекційні ураження центральної нервової системи – проблема вкрай серйозна. Патогенні мікроорганізми вражають головний та спинний мозок, здатні стати причиною смерті людини. У разі своєчасної діагностики та завдяки правильному лікуванню, як правило, прогноз сприятливий. Якщо зі зверненням по медичну допомогу спізнитися, то процес може залишити по собі тяжкий неврологічний дефіцит.

Класифікація таких процесів досить складна. Враховується тип запалення, клінічний перебіг, збудник та багато інших чинників, необхідних для того, щоб скласти схему адекватної терапії.

Перебіг нейроінфекцій може бути як яскравим та бурхливим, так і прихованим, малопомітним. Небезпечним для хворого є будь-яким варіант:

При проникненні до центральної нервової системи людини, інфекційні агенти викликають низку патологічних змін, характер яких залежить від виду патогена, стану організму людини (локальних бар'єрів, імунної системи), преморбідного фону, проведених втручань і терапії. Провідними ланками патогенезу інфекційного генезу є пряме руйнування нейронів, мікроглії інфекційними агентами, опосередковане ушкодження токсинами мікроорганізмів, біологічно активними речовинами, порушення структури гематоенцефалітичного бар'єру, а також аутоімунні реакції [3].

Людина є носієм патогенного мікроорганізму, який здатен будь-якої миті спричинити активний інфекційний процес у нервовій тканині. В результаті виникають клінічні показники інфекційного ураження центральної нервової системи людини. Наслідком стають кілька видів таких інфекційних патологій:

- Гостра нейроінфекція – запалення того чи іншого відділу центральної нервової системи або її оболонок.
- Латентна форма – присутність у нервовій тканині збудника, котрий активується в разі ослаблення імунітету.
- Хронічний варіант – мікроорганізми утворюють у мозку вогнище, і періодично спричиняють рецидиви.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Мельник О. Я., Шевчук О. А. ТИПОЛОГІЯ АВАРІЙ НА ХІМІЧНО-НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТАХ ТА ВИМОГИ ДО ЇХНЬОГО РОЗМІЩЕННЯ	3
Ющук А.І., Шевчук О.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФІЛАКТИКИ ПОЖЕЖИ У ПРОЦЕСІ СИТУАТИВНОГО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	5
Рига С., Косарева Г. ОСОБЛИВОСТІ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З АЛАЛІЄЮ В УМОВАХ ІРЦ.....	7
Каштан М.О., Сілкова Е.О.ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ЗАСВОСННЯ МАТЕМАТИКИ.....	8
Михалко К.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕГРАЛА В КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	9
Пасічник О.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СТЕРЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	10
Борутіна Л. П., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ.....	11
Єлфімова Д.І., Косарева О.І. ФІЗКУЛЬТУРНІ ЗАЙНЯТТЯ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗДО, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗОВАНОСТІ ДІТЕЙ З ООП	12
Боровик С. М. Руденко Н. М. РОЗВИТОК НАВИЧОК СОЦІАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ З ОДНОЛІТКАМИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РАС.....	14
Кравчук Т. Ю., Сілкова Е. О. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	16
Пархут І.В. Генсіцька-Антонюк Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ STEM ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ НУШ 5-6 КЛ.....	17
Борух С.В., Суржук Т.Б. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕГРАТИВНОГО ПІДХОДУ ДО ВИВЧЕННЯ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНОЇ ГАЛУЗІ.....	19
Шадюк О. І, Сятиня Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ ПАТРІОТИЗМУ У ДІТЕЙ ВПО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	19
Гаврилук Я.О., Горопаха Н.М. ДИТЯЧА КНИГА ЯК ЗАСІБ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ РАННЬОГО ВІКУ.....	21
Левочко О.М., Федорова Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОРЕКЦІЇ МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	22
Петренко Л.І., Горопаха Н.М. ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ФОРМ СПІВПРАЦІ ВИХОВАТЕЛІВ ЗДО З БАТЬКАМИ ВИХОВАНЦІВ СОЦІАЛЬНО НЕЗАХИЩЕНИХ КАТЕГОРІЙ.....	23
Гуц Б.Р.Шостак О.О. ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКА В ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗНМ ЗАСОБАМИ ФОЛЬКЛОРНОЇ КАЗКИ.....	24
Васюрчик К.О., Галатюк Ю.М. ВІДОБРАЖЕННЯ МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВОГО ПІЗНАННЯ У ВИВЧЕННІ ЕЛЕМЕНТІВ КВАНТОВОЇ ФІЗИКИ В СТАРШІЙ ШКОЛІ.....	26
Кушнірук Л.С., Галатюк Ю.М. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ФІЗИЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ.....	27
Гарбарчук Н.А., Галатюк Ю.М. МІЖПРЕДМЕТНА ІНТЕГРАЦІЯ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ У КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	29
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	31
Масовець Б.С. ЛОГОПЕДИЧНИЙ ТРЕНАЖЕР – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	32
Данченко А.В., Горопаха Н.М. НАСТУПНІСТЬ ЗДО І ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФОРМУВАННІ НАВЧАЛЬНИХ УМІНЬ ДІТЕЙ.....	34
Осік К., Косарева О.І. ПОДОЛАННЯ АГРЕСИВНИХ ІМПУЛЬСІВ У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ ЗАСОБАМИ АВА ТЕРАПІЇ.....	35
Трайтлі А.Ю., Ціпан Т.С. НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ: ЦІЛІ, ЗАВДАННЯ, ПРИНЦИПИ.....	36
Савчук В.В., Ціпан Т.С. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	37
Багній О.П., Янцур Л. А. ДО ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	38
Рибачук Л.О. РЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ.....	40
Коптюх Н.С., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ПОДОЛАННЯ СТРАХУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ЗАСОБОМ КАЗКИ.....	41
Левечко І.Д., Павлюк Т.О. ПАЛЬЧИКОВА ГІМНАСТИКА, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИСЛАЛІЄЮ	43

Доманська Л.П., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ КООРДИНАТНО-ВЕКТОРНИМ МЕТОДОМ.....	45
Колода Н. М., Стельмашук Ж.Г. РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	45
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	46
Демчук Д. А., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
Делтува Н.Б., Руденко Н. М. АНАЛІЗ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ЕКСПРЕСИВНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ФОНЕТИКО-ФОНЕМАТИЧНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	49
Лесник О. Ю., Стельмашук Ж. Г. ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК СКЛАДОВА ЕМОЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	51
Шевчук О.А. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЧЕРЕЗ ВИХОВНИЙ ЗАХІД «ПРОФІЛАКТИКА ВЖИВАННЯ ПСИХОАКТИВНИХ РЕЧОВИН».....	52
Яскула В. С., Маліновська Н. В. ТЕАТРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ ОСОБИСТОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	54
Трубакова Д. П., Маліновська Н. В. КРАЄЗНАВСТВО ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	55
Рудчик О. А., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	56
Стасюк М.П., Велесик Т.А. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА.....	57
Артюхова К. Ю., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	58

СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Опалько В.О., Шевчук О.А. ПСИХОЛОГІЯ БЕЗПЕКИ У МОМЕНТ НЕБЕЗПЕЧНОЇ СИТУАЦІЇ.....	60
Грицюк К. В., Кулакова Л.М. ОЦІНКА ПСИХІЧНОГО СТАНУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ: РЕЗУЛЬТАТИ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	63
Кравчук І.М., Кулаков Р.С. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМООЦІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	64
Шоцька М.П., Кулакова Л.М. СТРЕСОСТІЙКІСТЬ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩА РИСА ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА.....	66
Савчук В.Р., Кулакова Л. М. СТАН ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ У ПОГЛЯДАХ ТЕОРЕТИКІВ ПСИХОЛОГІЇ.....	67
Оздемір О., Созонюк О. В. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗКРИТТЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ».....	69

СЕКЦІЯ III. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Рудь О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ФАСЦІОЛЬОЗНОЇ ІНВАЗІЇ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБ В ЗОНІ ПОЛІССЯ.....	71
Трохимчук І., Стецюк С. ІНФЕКЦІЙНІ ЗАХВОРЮВАННЯ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ЛЮДИНИ....	73
Колеснік А.О., Сяська І.О. СТРУКТУРНО-ТЕРИТОРІАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ РАДИВИЛІВСЬКОЇ ГРОМАДИ.....	75
Дишкант О.В., Давиденко П.О., Кучерявенко Р.О. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ІНФЕКЦІЙНОГО ГЕПАТИТУ У СОБАК.....	77
Андрощук О.О., Радзиховський М.Л., Кулішенко О.М. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ПАРВОВІРОЗУ СОБАК.....	78
Кичан М. В., Васів Р. О., Сачук Р. М., Калиновська Л. В. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ДЬОГТЮ БЕРЕЗОВОГО У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ.....	78
Кондратюк М.Л., Гунчак В.М., Сачук Р. М., Пономарьова С.А. ОСОБЛИВОСТІ ФАРМАКОКІНЕТИКИ ЦЕЛЕКОКСИБУ.....	80
Пепко В.О., Фаріонік Т.В., Пікула О.А., Сачук Р. М., Якута О.О. ФАРМАКОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОПРАНОЛОЛУ ГІДРОХЛОРИДУ.....	81
Сачук Р. М., Стравський Я.С., Гутий Б.В., Кацараба О.А., Барило Б.С. ВИВЧЕННЯ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА БІЛИХ МИШАХ.....	82
Сачук Р. М., Велесик Т.А., Кацараба О.А., Барило Б.С., Жигалюк С.В. ВИВЧЕННЯ СПЕЦИФІЧНОЇ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА МУРЧАКАХ ТА КРОЛЯХ.....	83
Сачук Р.М., Горюк Ю.В., Сачук Р. М., Курилас Л.В. ВИВЧЕННЯ ЗАЛИШКОВИХ КІЛЬКОСТЕЙ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 60» У ПРОДУКТАХ ТВАРИННИЦТВА.....	84

СЕКЦІЯ ІV. МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Лаврушкін С.В., Шинкарчук Н.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОСТІ НАДАННЯ ІТ-ПОСЛУГ ШЛЯХОМ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ.....	85
Ільюк І.І., Петренко С. В. КОМП'ЮТЕРНА ГРА НА ОСНОВІ РУШІЯ UNREAL ENGINE.....	87
Лещенко Б. В., Юзик О.П. СУЧАСНІ ФОРМИ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ КОНТЕНТУ.....	88
Мартиненков М.О., Кіндрат П.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ РОЗШИРЕНИХ МЕТОДІВ АУТЕНТИФІКАЦІЇ ДЛЯ СИСТЕМ КОНТРОЛЮ ДОСТУПУ.....	89
Мартиненков Д.О. Петренко С.В. ІНТЕГРАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ З ІНФОРМАТИКИ.....	90
Якимчук І.Ю., Кирик Т.А. РОЗРОБКА ЧАТ-БОТУ ОПОВІЩЕННЯ ПРО РОЗКЛАД ЗАНЯТЬ ФАКУЛЬТЕТУ.....	91
Сокольвак А.С., Паламарчук О.С. ОСОБЛИВОСТІ ГРАНТОВОЇ ПІДТРИМКИ СТАРТАПІВ У ІТ-СФЕРІ	92

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Чижевський О.О., Мартинчук І.І. МІЖНАРОДНІ ВІЙСЬКОВІ ТРИБУНАЛИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ.....	93
Немеришин В.М., Мартинчук І.І. ПОНЯТТЯ ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ В НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ..	95
Кравчук І. О., Давидюк Р. П. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ТА ПРИЙОМІВ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ.....	96
Шляхтич Р.П. ДЖЕРЕЛА З АРХІВУ ВІДЕНСЬКОГО ІНСТИТУТУ ВИВЧЕННЯ ГОЛОКОСТУ ВІЗЕНТАЛЯ ПРО ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДОПОМІЖНОЇ ПОЛІЦІЇ В РОКИ НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ УКРАЇНИ.....	97
Дубінецька В.В., Карпуніна Т.О. ПОЗИЦІЯ УГОРЩИНИ ЩОДО УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ НАПЕРЕДОДНІ ТА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	100
Михальчук Р.Ю., Слесаренко А.В. УСНІ ДЖЕРЕЛА ФОНДУ ШОА УНІВЕРСИТЕТУ ПІВДЕННОЇ КАЛІФОРНІЇ В НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ І ВИКЛАДАЦЬКІЙ ПРАКТИЦІ (ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСІВ ГЕНОЦИДІВ, ТОТАЛІТАРНИХ РЕЖИМІВ, ІСТОРІЇ АЗІЇ, АФРИКИ ТА ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ).....	102
Михальчук Р.Ю. ПОТЕНЦІАЛ УСНИХ СВІДЧЕНЬ ЯХАД-ІН УНУМ В ДОСЛІДЖЕННІ ЗЛОЧИНІВ ПРО ЄВРЕЇВ ТА НЕЄВРЕЙСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ ПІД ЧАС ГОЛОКОСТУ.....	104
Ілюкова А.С., Михальчук Р.Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ ДЖУЗЕППЕ МАДЗІНІ.....	105
Ліщинська С.С., Михальчук Р.Ю. УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ	107
Лотоцький Ю.В., Михальчук Р. Ю. СТВОРЕННЯ ТАБОРІВ ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В ПОВОЄННІЙ ЄВРОПІ.....	109
Остап'юк І.О., Михальчук Р.Ю. МАРКІЗА ДЕ ПОМПАДУР В ІСТОРІЇ ФРАНЦІЇ.....	110
Ревко Р.М., Михальчук Р.Ю. СПІВПРАЦЯ УРЯДІВ ЄВРОПИ З НАЦИСТАМИ ЩОДО ЄВРЕЙСЬКОГО ПИТАННЯ.....	111
Ситар О.В., Михальчук Р. Ю. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ ЖИТТЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПІДПІЛЛІ.....	114
Тарасюк Д.В., Михальчук Р.Ю. РОЛЬ НІМКЕНЬ В ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ.....	115
Хома М.Ю., Михальчук Р.Ю. ШВЕДСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУСТАВ ІІ АДOLF - «ЛЕВ ПІВНОЧІ».....	117
Чирик О.І., Михальчук Р.Ю. АНГЛІЙСЬКА БУРЖУАЗНА РЕВОЛЮЦІЯ ХVІІ СТОЛІТТЯ: ПОЛІТИЧНІ КОНФЛІКТИ, ЕКОНОМІЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНІ ЗМІНИ.....	118
Зілінський В.Т. АРХІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ҮАНАД-ІН UNUM (ПАРИЖ, ФРАНЦІЯ) ЯК ДЖЕРЕЛО ДО ВИВЧЕННЯ ТАБОРІВ ПРИМУСОВОЇ ПРАЦІ НА ТЕРИТОРІЇ ДИСТРИКТУ ГАЛИЧИНА (1941–1944 РР.).....	119
Корольова А.О., Северова О.В. РОЛЬ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ МИРУ В РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА.....	120

СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Войтович Л.О. Мороз Л.В. ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПТУ ПОЛІТИКА (НА МАТЕРІАЛІ АМЕРИКАНСЬКОГО АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ).....	122
Матвеев І.В., Ясногурська Л.М. КОНЦЕПТ «ЕМОЦІЇ І ПОЧУТТЯ» В АНГЛІСЬКОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ.....	123
Мічуда Н.М., Мороз Л.В. КОНЦЕПТ «ЖИТЛО» В АНГЛІЙСЬКІЙ СУЧАСНІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ.....	125

СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Лавор М.О., Казначесва Л.М. МІЖНАРОДНА ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ РІВНОГО.....	126
---	-----